

have det rigeligt, — thi det er her jo ikke Tale om, ſaa maatte Loven jo være ganſke anderledes ſtillet og gaae meget høiere op, og Embedsmændene ſkulle dog ogſaa bære deres Tryk af Tiden ligesom alle Andre —; men jeg har troet, at det kunde være ganſke paſſende at ſtandſe ved 400 Rd. ſom den ſtorſte Deel af de Ugifte maa kunne komme ud af det med. Dernæſt have vi jo ſeet, at, ſaaledes ſom Lovforſlaget blev indbragt her i Thinget, ſtillede det Forhøiſer indtil 1000 Rd. i Udſigt, hvilket man ogſaa har vedtaget paa det „andet Sted“. Nu har jeg troet, at man, ved at imødekomme det der afgivne Botum ved en Forhøiſe af 100 Rd., muligviis kunde vente, at man ſaa ogſaa paa „det andet Sted“ vilde imødekomme os og ſlaae de 100 Rd. af. Det er mig, der har forlangt en deelviis Afſtemning, ſaaledes at der ſærſkilt afſtemmes over det ſidſte Stykke af § 1, hvori det hedder: „for Lønninger under 300 Rd. gives det ſamme Tillæg ſom for dem, der naae dette Beløb“. Jeg ønskede nemlig, at denne Paſſus blev udſtemt, da jeg ikke ſynes, at den paſſer i Loven; thi de, der ere aflagte ſaa overordentlig ringe, at de kun have en Løn, der er mindre end dette, om dem vil man viſt i Almindelighed kunne antage, at de have et Erhverv ved Siden af, ſom i Reglen lønner dem rigeligere end denne meget lave Løn. Derſom vi tænke os, at vi vedtog Lovforſlaget ſaaledes, ſom det er foreſlaaet af Udvalgets Fleertal, hvad vil ſaa ſkee? Saa gaaer det igjen tilbage til Landſthinget; men der er viſt ikke megen Sandſynlighed for, at det i den Grad ſkulde forandre ſit engang med ſtor Majoritet afgivne Botum og tage det, der her er vedtaget; og ſaa vil Følgen deraf atter

blive, at Loven vil gaae til et Udvalg, ſammenſat af begge Thing; men Tiden er ſaa langt udtrukken, at man jo godt kan tænke ſig, at vi muligviis ikke ville kunne ſaae Tid til at behandle Loven. Men ſæt, vi ſaae Tid dertil, hvad vil ſaa ſkee? Saa vil det dog aldeles afhænge af et Tilfælde, hvad der ſkal komme til at ſtaa i Loven, enten det, ſom nu her er opſtillet af Fleertallet, eller det, ſom er vedtaget i Landſthinget, idet jeg nemlig troer, at det Thing, ſom førſt kommer til at votere over Loven, har Lovens Stabne i ſin Haand; thi det andet Thing vil da blive nødt til at tage Loven ſaaledes, ſom den kommer dertil, medmindre man aldeles vil forkaſte den; men for dette Sidſte troer jeg dog ikke, at der kan være nogen Stemning. Af diſſe Grunde ønsker jeg, at Thinget vil gaae ind paa de af mig ſtillede Forſlag.

M. P. Bruun: Jeg ſkal ikke gaae ind paa Forſkjellen mellem de to Lovforſlag, ſaaledes at jeg ſkulde bedømme, hvilket af dem der er det beſte. Jeg troer, at denne Sag er tidligere uddebatteret, og jeg mener, at Thingets Majoritet har ved ſit Botum afgjort, at den anſeer den Redaction i det Forſlag, ſom den har vedtaget, for den beſte; men derimod forekommer det mig, at der nok kunde være et Par andre Henſyn at tage med i Betragtning, og det er nemlig, hvorvidt der dog ikke kunde være Spørgſmaal om, at man, ved at vedtage Loven igjen paa ſamme Maade ſom tidligere, kunde komme til at forhindre, at Loven kom ud, og dernæſt, at man dog vel ogſaa bør tage i Betragtning, at Landſthinget med Billighed venter, at Folkethinget vil tage noget Henſyn til, hvorledes det har opfattet Sagen.